

om Aktiver som om Passiver kommer til at staa, at de skulle opføres med deres virkelige Værdi.

Svøde: Jeg skal indstrænke mig til ganske faa Bemærkninger, men jeg maa dog tillade mig at fremhæve, at jeg ved 1ste Behandling udtalte den Mening, at man kunde være tilfreds med den bestaaende Lovgivning. Jeg har altsaa ikke glemt den eller været ubidende om, at den eksisterede, naar jeg udtalte mig imod at gaa videre paa denne Bane. Naar man i den bestaaende Lovgivning har indstrænket sig til at straffe grovere Forseelser imod Regnskabsførelsen, tror jeg, at Praxis har ført det derhen, at man ikke har straffet, uden hvor Bogføringer har været i meget høi Grad flet, saa at man kunde sige, at den noget nærmede sig til, hvad der kunde se ud som Bedrageri, og naar man nu fremfører mere specielle Bestemmelser for, hvorledes Regnskabet skal føres, saa vil der, antager jeg, være givet Domstolene et Fingerring om, at man ikke længere kan være saa lempelig med Hensyn til Domfældelse i disse Sager, som man hidtil har været. Nu opstilles der mere bestemte Fordringer, der skulle iagttages, og naar de ikke ere iagttagne, skal Vedkommende straffes derfor. Med Hensyn til den sidste ærede Talers Bemærkninger om, at enhver Statusopgjørelse beror paa et Skjøn, er jeg saa grumme villig til at indrømme dette; men jeg mener kun, at det flyder ganske af sig selv, at Enhver, der vil opgjøre Status for sig selv, maa tage alle fornødne Hensyn til baade hvad han skal have ind og hvad han skal yde, og naar det senere ved en Fallit viser sig, at han har feilet i disse Punkter, vil man aldrig kunne komme til at ramme ham, fordi han siger: Ja, det var nu mit Skjøn den Dag, og videre kan man aabenbart ikke komme med den Mand. Naar man altsaa ikke kan faae Noget ud af en Undersøgelse, saa maa man hellere lade være at fasthætte den.

Ordføreren (Schlegel): Jeg finder kun Anledning til at bemærke, at den ærede Ministers Henstilling om, hvor vidt der bør tages Betaling for Autorisation naturligvis skal blive tagen under Overveelse til Sagens næste Behandling. At Forslaget under Nr. 8 maatte kan give Anledning til Misforstaaelse; tør jeg ikke benægte, men jeg tør heller ikke ligefrem erkjende det. Hvis der kan være Tale derom, skal det, selv om Thinget vedtager Endringsforslaget, som det foreligger, naturligvis ligeledes blive Gjenstand

for Overveelse, om det kan udtrykkes paa en anden Maade.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

Lovforslagets § 1 (se Tillæg A., Sp. 1647—48)

vedtoges uden Afstemning.

1) Endringsforslag af Udvalget under Nr. 1 til § 2:

§ 2den Linie foran „Dagbog“ sættes: „Hovedbog“, og Ordet „og“ efter Dagbog udgaar.

vedtoges enstemmig med 54 Stemmer.

Endringsforslag af Samme under Nr. 2 til samme Paragraf:

§ 2det Stykke forandres: „Dagbogen, Kassebogen og Brevbogen kan“ til: „Bøgerne kunne“ og 2det og 1ste Stykke sammendrages

vedtoges uden Afstemning som en Redaktionsændring.

2) Endringsforslag af Samme under Nr. 3 til samme Paragraf:

Der tilføies et 3die Stykke saalydende: „Er Virksomheden af mindre Omfang, saaledes at Aarsopgjørelsen, der bliver at foretage samtidig med Statusopgjørelsen, ikke udviser en aarlig Omsætning af 30,000 Kr., er det tilstrækkeligt, at der føres Kassebog og en Bog over Gjæld og Tilgodehavende, dog at der med Hensyn til Status forholdes som i § 6 nævnt“.

vedtoges enstemmig med 54 Stemmer.

3) Lovforslagets § 2 med de vedtagne Forandringer, saalydende:

De Handelsbøger, som de i § 1 a til o ommeldte Personer og Selskaber skulle holde, ere: Hovedbog, Dagbog, særskilt Kassebog, Brevbog og Statusbog. Det staa Enhver frit for ved Siden af disse Bøger ogsaa at føre andre, som han maatte finde hensigtsmæssige. Bøgerne kunne føres i saa mange Dele, som Forretningens Omfang eller Bestaaenhed udkræver.

Er Virksomheden af mindre Omfang, saaledes at Aarsopgjørelsen, der bliver at foretage samtidig med Statusopgjørelsen, ikke udviser en aarlig Omsætning af 30,000 Kr.,